

דַּאֲתַטְעַן בְּהַ. וּבְמַה. בְּרַחֲמֵי. וְאִזְדַּמְן לְקַבְּלֶיהָ
דְּבַלְעָם, לְאַעֲנֶשָׂא לִיָּה, עַל דְּאִיהוּ הָוּה בְּעֵי
לְמִיָּהָ בְּרִשׁוּתֶיהָ, וְלֹא בְּרִשׁוּתָא אַחְרָא (ס"א
דְּלַעֲלֵא).

הַדְרָךְ שְׁנִטְעָן בְּהַ. וּבְמַה?
בְּרַחֲמֵי. וְהִזְדַּמְן מוּל בַּלְעָם,
לְהַעֲנִישׁוּ עַל שְׂרָצָה לְלַכְת
בְּרִשׁוּתוֹ וְלֹא בְּרִשׁוּת אַחְרָת
(שְׁלַמְעֵלָה).

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הַשְׁתָּא אֵית לְשִׁאלָא, אִי מְלוּי
הוּוּ אַתְיִין מְסֻטְרָא דְכַתְרִין תְּתַאֲיִן, וְלֹא
מְאַתְר אַחְרָא, אָמַאי כְּתִיב וַיִּבֹא אֱלֹהִים אֶל
בַּלְעָם וַגּוֹ', וְאַךְ אֶת הַדְּבָר וַגּוֹ'. אָמַר רַבִּי יִצְחָק
(בְּגִי'הוֹן דְּיִשְׂרָאֵל אַתְהֵדְר מְלֹאכְא לְמַלְלָא עֲמִיָּה. דְּאִי תִימָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא מְלִיל עֲמִיָּה וְהוּא אָמַר אַךְ אֶת הַדְּבָר וַגּוֹ'. חַס וְשְׁלוֹם דְהָא הָהוּא מְלֹאכְא
אָמַר לִיָּה וְאַפְסֵי אֶת הַדְּבָר וַגּוֹ', דְּאִי תִימָא וַיִּאמֶר אֱלֹהִים אֶל בַּלְעָם וַגּוֹ').
הַכִּי אוֹלִיפְנָא. דְּהֵאִי אֱלֹהִים דְּהֵכָא כְּלָהוּ
מְלֹאכְא הָוּה. וְהָהוּא אִיהוּ אַתְר דְּאִתִּי מְסֻטְרָא
דְּדִינָא קְשִׁיא, דְּבִיָּה אַחֲדִין חִילָא וְתוֹקְפָא
דְּאִינּוֹן כְּתָרִין תְּתַאֲיִן, דְּהָוּה מְשַׁתְּמֵשׁ בְּהוּ
בַּלְעָם. וּבְגִין כְּךָ, וַיִּבֹא אֱלֹהִים אֶל בַּלְעָם.
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל בַּלְעָם. דְּלִזְמַנִּין אַתְקַרִּי
מְלֹאכְא בְּשִׁמָּא עַלְמָה.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כַּעַת יֵשׁ לְשִׁאל:
אִם דְּכִרְיוּ הָיוּ בְּאִים מְצַד כְּתָרִים
הַתְּתַתּוֹנִים וְלֹא מִמְקוֹם אַחַר,
לְמַה כְּתוּב וַיִּבֹא אֱלֹהִים אֶל
בַּלְעָם וַגּוֹ', וְאַךְ אֶת הַדְּבָר וַגּוֹ'?
אָמַר רַבִּי יִצְחָק, (בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל חֲזוּ
הַמְּלֹאךְ לְדַבֵּר אַתּוּ. שְׂאֵם תֵּאמְרֵי שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא דַבֵּר אַתּוּ, וְהוּא אָמַר אַךְ אֶת הַדְּבָר וַגּוֹ' –
חַס וְשְׁלוֹם! שְׁהָרִי אוֹתוֹ מְלֹאךְ אָמַר לוֹ, וְאַפְסֵי אֶת
הַדְּבָר וַגּוֹ'. שְׂאֵם תֵּאמְרֵי, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל בַּלְעָם
(וַגּוֹ') כְּךָ לְמַדְתִּי, שְׁהָרִי אֱלֹהִים שֶׁל
כְּאֵן, כְּלָם מְלֹאךְ הִיָּה. וְאוֹתוֹ הוּא
מִקּוֹם שְׂבֵא מְצַד דִּין הַקְּשָׁה שְׂבּוּ
אַחֲזִיזִים כַּח וְתַקְףֵי אוֹתָם כְּתָרִים
תְּתַתּוֹנִים שְׁבַלְעָם הִיָּה מְשַׁתְּמֵשׁ
בְּהֵם. וּמְשׁוּם כְּךָ, וַיִּבֹא אֱלֹהִים
אֶל בַּלְעָם. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל
בַּלְעָם. שְׁלַפְעָמִים נִקְרָא מְלֹאךְ
בְּשֵׁם עַלְיוֹן.

וְהַטְּ הָאֲתוֹן מִן הַדְרָךְ, סְטָאֵת מִן הָהוּא אַרְחָא,
דְּהָוּת טְעִינָא מְסֻטְרָא דְּדִינָא קְשִׁיא,
לְקַבְּלֶיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל. וּבְמַה חָמָא בַּלְעָם, דְּהִיא
סְטָאֵת מֵהָהוּא אַרְחָא. אֶלָּא הַכִּי אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן, דְּאַפִּילוּ בְּאַרְחָא, בְּעָא לְאַבְאָשָׁא לְהוּ
לְיִשְׂרָאֵל, בְּחִילָא דְאַתְנִיָּה. וְכִיּוֹן דְּלֹא סְלִיק
בִּידוּי, מַה כְּתִיב, וַיִּךְ אֶת הָאֲתוֹן בַּמַּקֵּל. אֲטַעֲן
לָהּ, וְאַלְבֵּשׁ לָהּ, בְּזוּרִזֵּי דִינָא קְשִׁיא תְקִיפָא.
הָדָא הוּא דְכְּתִיב בַּמַּקֵּל. בַּמַּקֵּל דִּיִּיקָא. דְּאִיהוּ
דִּינָא קְשִׁיא תְקִיפָא. בַּמַּקֵּלוֹ לֹא כְּתִיב, אֶלָּא
בַּמַּקֵּל.

וְהַטְּ הָאֲתוֹן מִן הַדְרָךְ, סְטָאֵת
מֵאוֹתוֹ הַדְרָךְ, שְׁהִיָּתָה טְעוּנָה
מְצַד דִּין הַקְּשָׁה כְּנִגְד יִשְׂרָאֵל.
וּבְמַה רָאָה בַּלְעָם שְׁהִיא סְטָאֵת
מֵאוֹתוֹ הַדְרָךְ? אֶלָּא כְּךָ אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן, שְׁאַפְלוּ בְּדְרָךְ רָצָה לְהִזְיֵק
לְיִשְׂרָאֵל בְּכַח אַתּוֹנוֹ. וְכִיּוֹן שְׁלֹא
עָלְתָה בִּידוּ, מַה כְּתוּב? וַיִּךְ אֶת
הָאֲתוֹן בַּמַּקֵּל. הַטְעִין אוֹתָהּ
וְהַלְבִּישׁ אוֹתָהּ בְּזוּרִזֵּי דִין קְשָׁה
וְחִזְקָא. זְהוּ שְׁכְּתוּב בַּמַּקֵּל, בַּמַּקֵּל
דְּיִקָא, שְׁהוּא דִין קְשָׁה תְקִיפָא.
בַּמַּקֵּלוֹ לֹא כְּתוּב, אֶלָּא בַּמַּקֵּל.
צֵא וּרְאֵה כַּמָּה תְקִיפָה חִכְמַת
אוֹתוֹ רָשַׁע וְתִאָּתוֹ לְהִזְיֵק לְהֵם
לְיִשְׂרָאֵל, שְׁהוּא הַשְּׂגִיחַ לְצֵאת
מִרְשׁוּת שְׁלַמְעֵלָה בְּגַלְל תִּאָּתוֹ
לְהַתְּפִיד וְלְהִזְיֵק לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל.

בּוּק חָמִי, כַּמָּה תְקִיפָא חִכְמַתָּא דְּהָהוּא רָשַׁע,
וְתִיאוּבְתָא דִילִיָּה לְאַבְאָשָׁא לְהוֹן
לְיִשְׂרָאֵל, דְּאִיהוּ אֲשַׁגַּח לְנַפְקָא מִרְשׁוּתָא
דְּלַעֲלֵא, בְּגִין דְּתִיאוּבְתִיָּה לְאַתְיִיקָרָא, וְלְאַבְאָשָׁא לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל.

ויעמד מלאך יי במשעול הפרמים וגו'. (במדבר כב) מה פתיב לעילא, בקדמיתא כתיב, ותט האתון מן הדרף ותלף בשדה, ותלף בארץ מישר, מסטרא דשדה, (אתער) ואתרכינת ממה דהיה בה. ויף בלעם את האתון להטותה הדרף לאסטאה לה מההוא ארחה דשדה. אמר רבי יוסי, בין מלאכא ובין בלעם הות אתנא בעאקו. לבתר פד חמא בלעם, דלא הוה יכיל, פדין ויף את האתון במקל. פמה דאתמר.

ויעמד מלאך יי וגו'. אמר רבי אבא, פמה אית לן לאסתפקלא במלי דאורייתא, הני קראי רמיזי (דף ר"ט ע"א) ברחמיתא עלאה. וכי למגנא נפק האי מלאכא, לאתחזאה לחד אתנא. או למיקם בין פרמייא לקבלה, זמנא הכא וזמנא הכא. אלא כלא רזא עלאה הוא, וכלא בעי קדשא בריה הוא בגין לאגנא עלייהו דישראל, ולא ישלטו בהו זינין בישין, בגין דאינון חולקיה דקודשא בריה הוא.

ויעמד מלאך יי וגו'. תאנא, מסטרא דאמא, פד איהי מתעטרא, נפקין בעטרהא אלה וחמש מאה סטרי גליפין בתכשיטה. וכד בעאת לאזדווגא במלפא, מתעטרא בחד עטרא דארבע גוונין. (גוונין) אינון גוונין מתלהטן בארבע סטרי עלמא, כל גוונא וגוונא מתלהטא תלת זמנין בההוא סטרא. דאינון תריסר תחומי גליפין. ועאלין ואתפלילו בתריסר אחרנין.

ברישא דעטרא, אית ארבע שורין לארבע סטרין, ואינון מגדלות, פמה דאת אמר (שיר השירים ה) מגדלות מרקחים. מהו מרקחים. פמה דאת אמר, (שיר השירים ג) מפל אבקת רוכל. ועל כל מגדלא ומגדלא ג' פתחין, קביעין באבנין טבן, מפל סטרא

ויעמד מלאך ה' במשעול הפרמים וגו'. מה פתיב למעלה? בהתחלה פתיב ותט האתון מן הדרף ותלף בשדה. ותלף בדרף ישר, מצד השדה, (התעוררה) ונטתה ממה שהיה בה. ויף בלעם את האתון להטותה הדרף, להסטותה מאותו דרף של השדה. אמר רבי יוסי, בין המלאך ובין בלעם הייתה האתון במצוקה. אחר כך ראה בלעם שלא הייתה יכול, אז ויף את האתון במקל, כמו שנתבאר.

ויעמד מלאך ה' וגו'. אמר רבי אבא, פמה יש לנו להסתכל בדברי התורה. פסוקים אלו רמוזים בתכמה עליונה. וכי לחנם יצא מלאך זה להראות לאתון אחת, או לעמד מולה בין הפרמים פעם כאן ופעם כאן? אלא הכל סוד עליון הוא, והכל רצה הקדוש ברוך הוא כדי להגן על ישראל ולא ישלטו בהם מינים רעים, משום שהם חלקו של הקדוש ברוך הוא.

ויעמד מלאך ה' וגו'. למדנו, מצד האמא, פשהיא מתעטרת, יוצאים בעטרותיה אלה וחמש מאות צדדים חקוקים בתכשיטיה. וכשרוצה להזדווג במלף, מתעטרת בעטרה אחת של ארבעה גונים. אותם גונים לוחטים בארבעת צדדי העולם, כל גון וגון לוחט שלש פעמים באותו צד, שהם שנים עשר תחומים חקוקים, ונכנסים ונכללים בשנים עשר אחרים.

בראש העטרה יש ארבע חומות לארבעה צדדים, והם מגדלות, כמו שנאמר (שיר השירים ה) מגדלות מרקחים. מה זה מרקחים? כמו שנאמר (שם א) מפל אבקת רוכל. ועל כל מגדל ומגדל שלשה פתחים קבועים באבנים טובות

וְסִטְרָא. הַאי עֵטְרָא, נְהִירָא (כ"א טהורא) (כ"א טמירא) בְּדִלּוּגִין דְּאוּפִיר, בְּגִין יְקָרָא דְּמִלְפָּא, כְּמָה דְּכַתִּיב, (ישעיה יג) אוֹקִיר אָנוּשׁ מִפּוֹ וְגו'.

תַּחֲתֵּי עֵטְרָא, תְּלִינן זְגִי דְדִהֲבָא בְּסַחְרָנְהָא, זְגָא דְדִהֲבָא מִסִּטְרָא דָּא, וְזְגָא דְדִהֲבָא מִסִּטְרָא דָּא, וְחַד רְמוּנָא. (כ"א גנו) כְּגוּוֹן הַהוּא רְמוּנָא, אֵית בֵּה אֶלְף זְגִין, וְכָל זְגָא מְנִיְהוּ, מִתְלַהֲטָא בְּסוּמְקָא בְּחוּרָא. הַהוּא רְמוּנָא אֲתַפְלַג בְּפִלּוּגִין אַרְבַּע, וְקִיַּמָּא פְּתִיחָא, לְאַתְחַזְזָא זְגָהָא. תְּלַת מָאָה וְעֶשְׂרִין וְחֲמֵשׁ זְגִין לְסִטְרָא דָּא, וְכֵן לְכָל סִטְרָא וְסִטְרָא, עַד דְּמִתְלַהֲטֵן אַרְבַּע סִטְרֵי עֲלֵמָא, מַחֲזִיזוּ דְכָל פְּלִכָּא וּפְלִכָּא, וְאֵינּוּן אֶקְרוּן פְּלַח הַרְמוּן. כְּמָה דְּכַתִּיב, (שיר השירים ד) כְּפִלַּח הַרְמוּן רִקְתָּהּ מִבַּעַד לְצַמְתָּהּ.

אַרְבַּע גִּלְגֻלִין בְּפִלְכֵי אַרְבַּע זְוִינן, נְטֻלִין בְּגִלְגוּלָא לְהַהוּא עֵטְרָא, וְכַד נְטֻלֵי לָהּ, אֲזִדְקֶפֶן לְעֵילָא. עַד דְּמִטּוּ לְגִלְגוּלָא דְּפִלְכָא עֲלָאָה, דְּנַהֲיִם יִמָּא וְלִילִיא, מִתְחַבְרֵן כָּל אֵינּוּן פְּלִכִין, וְנְטֻלִין לְעֵטְרָא, וְזִקְפֵן לָהּ. וְקָלָא דְּאֵינּוּן גִּלְגֻלִין, אֲשַׁתְּמַע בְּכִלְהוּ רְקִיעִין. לְקַל נְעִימוּתָא מִתְרַעֲשִׁין כָּל חֵילֵי שְׂמַיָּא, וְכִלְהוּ שְׂאֵלִין דָּא לְדָא, עַד דְּכִלְהוּ אֲמַרִי (יחזקאל ג) בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

כַּד מְזַדְדוּג מִלְפָּא בְּמִטְרוּנִיתָא, סִלְקָא עֵטְרָא דָּא, וְאַתְיָשְׁבַת בְּרִישָׁא דְּמִטְרוּנִיתָא. כְּדִין נַחֲתֵי חַד עֵטְרָא עֲלָאָה, קְבִיעָא דְכָל אֶבְן טְבָא, וְחִיזוּר וְשׁוּשָׁן, בְּסַחְרָנְהָא. בְּשִׁית גִּלְגֻלִין אֲתִיא, לְשִׁית סִטְרִין דְּעֲלֵמָא, שִׁית גְּדַפִּין דְּנֶשֶׁר נְטֻלִין לָהּ. בְּפִלְכוּי חֲמֵשִׁין (כ"א פִּלְכוּי) עֲנַבִּין סַחְרָנְהָא, דְּגִלְיָף בֵּה אֵימָא עֲלָאָה. קְבִיעָאן בְּאֶבְן טְבָא, חוּר וְסוּמְקָא יְרוּק וְאוּכְמָא תְּכֵלָא וְאַרְגָּוּנָא. שִׁית מָאָה וְתֵלַת עֶשְׂרִין זְוִינן, לְכָל סִטְרָא וְסִטְרָא.

מִכָּל צַד וְצַד. עֵטְרָה זֹו מְאִירָה (טהורא) (טמירא) בְּדִלּוּגִים שְׁל אוּפִיר בְּשָׁבִיל כְּבוֹד הַמֶּלֶךְ, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (ישעיה יג) אוֹקִיר אָנוּשׁ מִפּוֹ וְגו'.

תַּחֲתֵּי הָעֵטְרָה תְּלִוּיִם זְגִי זְהָב סְבִיבוּתֵיהּ, זְגִי זְהָב מְצַד זְהָ, וְזְגִי זְהָב מְצַד זְהָ, וְרְמוּן אֶחָד. (בתוך) כְּגוּוֹן אוֹתוֹ רְמוּן יֵשׁ אֶלְף זְגִים, וְכָל זְגִי מִהֶם לֹוֹהֵט בְּאֶדָם וְלִבָּן. אוֹתוֹ רְמוּן נִחְלַק לְאַרְבַּעָה חֻלְקִים, וְיֵשׁ פֶּתַח לְרֵאוֹת זְגִיו. שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְעֶשְׂרִים וְחֲמֵשָׁה זְגִים לְצַד זְהָ, וְכֵן לְכָל צַד וְצַד, עַד שְׁלוֹשֵׁים אַרְבַּעָה צַדִּי הָעוֹלָם מִמְּרָאָה כָּל פְּלַח וּפְלַח, וְהֵם נִקְרָאִים פְּלַח הַרְמוּן, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (שיר השירים ד) כְּפִלַּח הַרְמוּן רִקְתָּהּ מִבַּעַד לְצַמְתָּהּ.

אַרְבַּעָה גִּלְגֻלִים בְּפִלְחֵי אַרְבַּע הַזְוִיּוֹת לֹוֹקְחִים בְּגִלְגוּל אֶת אוֹתָהּ עֵטְרָה, וְכִשְׁלֹוקְחִים אוֹתָהּ, מְזַדְקֶפִים לְמַעְלָה. עַד שְׂמִינִיעִים לְגִלְגוּל פְּלַח הָעֵלְיוֹן, שְׁנוֹנָהם יוֹמָם וְלַיְלָה, מִתְחַבְרִים כָּל אוֹתָם פְּלַחִים, וְלֹוֹקְחִים הָעֵטְרָה וְזוֹקְפִים אוֹתָהּ. וְקוֹל אוֹתָם הַגִּלְגֻלִים נִשְׁמַע בְּכָל הַרְקִיעִים. לְקוֹל נְעִימוּתָם רוֹעֲשִׁים כָּל כַּחוֹת הַשָּׁמַיִם, וְכֵלָם שׁוֹאֲלִים זֶה לְזֶה, עַד שְׁכֵלָם אוֹמְרִים: (יחזקאל ג) בְּרוּךְ כְּבוֹד ה' מִמְּקוֹמוֹ.

כְּשִׁמְזוּדוּג הַמֶּלֶךְ בְּמִלְכָּה, עוֹלָה עֵטְרָה זֹו וּמִתְיָשְׁבַת בְּרֵאשׁ הַמֶּלְכָּה, וְאִזּוּ יוֹרְדַת עֵטְרָה אַחַת עֲלִיּוֹנָה קְבוּעָה שְׁל כָּל אֶבְן טוֹבָה, וְכַפְתוֹר וּפְרוּחַ סְבִיבָהּ. בְּשִׁשָּׁה גִּלְגֻלִים בָּאָה לְשִׁשָּׁה צַדִּי הָעוֹלָם, שֵׁשׁ כְּנָפֵי נֶשֶׁר לֹוֹקְחִים אוֹתָהּ. בְּפִלְחֵיהּ חֲמֵשִׁים (פִּלְחֵי) עֲנַבִּים סְבִיבָהּ שְׁחַקְקָה בֵּה הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, קְבוּעִים בְּאֶבְן טוֹבָה, לְבָן וְאֶדָם, יְרוּק וְשַׁחַר, תְּכֵלַת וְאַרְגָּמָן. שֵׁשׁ מְאוֹת וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה זְוִיּוֹת לְכָל צַד וְצַד.

אַלְרָה וְשִׁית מָאָה מְגַדְלִין, לְכֹל סְטָרָא וְסְטָרָא. וְכֹל מְגַדְלָא וּמְגַדְלָא, טוֹרִין קְבִיעִין. פְּרַחִין לְעִילָא, אֲשֶׁתְּאֲבָן בְּכִיתוּנָא (ס"א בַּתּוֹרָא) דְּאִימָא עֲלָאָה, בְּמִשַׁח רְבוּת דִּילָהּ. פְּדִין אִימָא, בְּלַחֲשׁוֹ, נְגִיד מִתְנַן עֲלָאִין, וְשִׁדְר וְקָבַע לֹון בְּהִיוּא עֲטָרָא. לְבַתֵּר אֲנְגִיד נְחָלִי דְמִשַׁח רְבוּת קְדִישָׁא, עַל רִישָׁא דְמִלְפָּא. וּמְרִישִׁיהּ, נְחִית הִהוּא מִשַׁחַּא טָבָא עֲלָאָה, עַל דִּיקְנִיָּה יִקְרָא. וּמִתְנַן נְגִיד עַל אֵינוֹן לְבוּשֵׁי מִלְפָּא. הֵדָּא הוּא דְכִתִּיב, (תהלים קלג) כְּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל הַזָּקֵן וְגו'.

אַלְרָה וְשִׁשׁ מֵאוֹת מְגַדְלִים לְכֹל צַד וְצַד, וְכֹל מְגַדֵּל וּמְגַדֵּל הָרִים קְבוּעִים. פּוֹרְחִים לְמַעְלָה, נִשְׁאַבִּים בְּכַתְנַת (בְּשִׁלְחָן) הָאֵם הָעֲלִינָה בְּשֶׁמֶן מִשַׁחַּה שְׁלָהּ. אִזּוּ הָאִמָּא בְּלַחֲשׁ מִשְׁפִּיעָה מִתְנֹות עֲלִיוֹנוֹת, וְשׁוֹלַחַת וְקוֹבַעַת אוֹתָם בְּאוֹתָהּ הָעֲטָרָה. אַחַר כֵּן מִשְׁפִּיעָה נְחָלִי שֶׁמֶן מִשַׁחַת קְדִישׁ עַל רֹאשׁ הַמֶּלֶךְ, וּמִהֲרָאשׁ יוֹרֵד אוֹתוֹ שֶׁמֶן טוֹב עֲלִיוֹן עַל זָקְנוֹ הַמְּכַבֵּד, וּמִשָּׁם שׁוֹפֵעַ עַל אוֹתָם לְבוּשֵׁי הַמֶּלֶךְ. זֶהוּ שְׁכֻתוֹב (תהלים קלא) כְּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל הַזָּקֵן וְגו'.

לְבַתֵּר אַתְהֵדֵר עֲטָרָא, וּמַעֲטָרָא לִיהּ אִימָא עִילָאָה בְּהִיוּא עֲטָרָא, וּפְרִישָׁא עֲלִיהּ, וְעַל מְטְרוֹנִיתָא, לְבוּשֵׁי יָקָר בְּהִיוּא עֲטָרָא. פְּדִין קָלָא אֲשֶׁתְּמַע כְּכִלְהוּ עֲלִמִין, (שיר השירים ג) צְאֲנָה וּרְאִינָה וְגו'. פְּדִין חֲדוּתָא הוּא בְּכֹל אֵינוֹן בְּנֵי מִלְפָּא. וּמֵאֵן אֵינוֹן. כָּל אֵינוֹן דְּאֵתוּ מִסְטְרִיָּהּ דִּישְׂרָאֵל. דְּהָא לָא מְזַדְּוִגִי בְּהוּ, וְלָא קְיִימִין עֲמָהוֹן, בַּר אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּאֵינוֹן בְּנֵי בֵיתָא, וּמִשְׁמִשֵּׁי לְהוּ. פְּדִין בְּרַכָּאן דְּנַפְיָקִי מְנִיָּהּ, דִּישְׂרָאֵל הוּא.

אַחַר כֵּן חוֹזְרַת הָעֲטָרָה, וּמַעֲטָרַת אוֹתָהּ הָאֵם הָעֲלִינָה בְּאוֹתָהּ עֲטָרָה, וּפּוֹרְשַׁת אוֹתָהּ עֲלִיוֹ וְעַל הַמִּלְפָּה, לְבוּשֵׁי כְבוֹד בְּאוֹתָהּ עֲטָרָה. וְאִזּוּ נִשְׁמַע קוֹל בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, (שיר השירים ג) צְאִינָה וּרְאִינָה וְגו'. אִזּוּ חֲדוּתָא הִיא בְּכֹל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ. וּמִי הֵם? כָּל אוֹתָם שְׂבָאוּ מִצַּד יִשְׂרָאֵל, שְׁהָרִי לֹא מְזַדְּוִגִים בְּהֵם וְלֹא עוֹמְדִים עִמָּהֶם, פְּרִט לְאוֹתָם יִשְׂרָאֵל שְׁהֵם בְּנֵי הַבַּיִת וּמִשְׁמִשֵּׁים אוֹתָם. וְאִזּוּ בְּרַכּוֹת שְׂיוּצָאוֹת מֵהֶם, שֶׁל יִשְׂרָאֵל הֵן.

וְיִשְׂרָאֵל נְטֻלִין כְּלָא, וּמִשְׁדְּרֵי חוּלְקָא מְנִיָּה לְשָׂאָר עַמִּין, וּמִהִיוּא חוּלְקָא אֲתַזְנוּ כָּל אֵינוֹן שְׂאָר עַמִּין. וְתֵאנָא, מִבִּין סְטְרֵי חוּלְקִיהוֹן דְּמִמְנָן עַל שְׂאָר עַמִּין, נַפְיָק (דף ר"ט ע"ב) חֵד שְׁבִיל דְּקִיק, דְּמִתְנַן, אֲתַנְגִּיד חוּלְקָא לְאֵינוֹן תְּתָאִי, וּמִתְנַן מִתְפָּרֵשׁ לְכַמָּה סְטְרִין. וְדָא קְרִינָן לִיהּ תְּמַצִּית, דְּנַפְיָק מִסְטְרָא דְאַרְעָא קְדִישָׁא.

וְיִשְׂרָאֵל לֹוקְחִים הַכֹּל, וְשׁוֹלְחִים חֶלֶק מִמְנוּ לְשָׂאָר הָעַמִּים, וּמֵאוֹתוֹ חֶלֶק נְזוּנִים כָּל אוֹתָם הָעַמִּים. וְלִמְדֵנוּ, מִבִּין צְדָדֵי חֶלְקָם שֶׁל הַמְּמַנִּים עַל שְׂאָר הָעַמִּים יוֹצֵא שְׁבִיל דְּקִיק אֶחָד שְׁמִשָּׁם נִשְׁפָּע חֶלֶק לְאוֹתָם תְּחַתּוּנִים, וּמִשָּׁם נִפְרָד לְכַמָּה צְדָדִים. וְלָזֶה קוֹרְאִים תְּמַצִּית, שְׂיוּצָאת מִצַּד הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה. וְעַר זֶה כָּל הָעוֹלָם שׁוֹתֶה מִתְּמַצִּית אָרֶץ יִשְׂרָאֵל. מִי זֶה אָרֶץ יִשְׂרָאֵל? הָרִי בְּאֶרְנֹה. וּבִין לְמַעְלָה וּבִין לְמַטָּה, כָּל אוֹתָם שְׂאָר עַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת לֹא נְזוּנִים

וְעַר דָּא עֲלָמָא כּוֹלִיָּה מִתְּמַצִּית דְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל קָא שְׁתִּי. מֵאֵן אָרֶץ יִשְׂרָאֵל. הָא אוֹקִימָנָא. וּבִין לְעִילָא, וּבִין לְתַתָּא, כָּל אֵינוֹן שְׂאָר עַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת, לָא אֲתַזְנוּ אֶלָּא מִהִיוּא